

væsentlig gennem Politimestre og Sognefogder, har ikke været tilfredsstillende. Man erkender nu, at der maa tages anderledes fat paa dette Forhold, og at man ikke kan finde sig i, at Nedlægning af Landbrug finder Sted. Jeg tror, det er rigtigt, at man nu inddrager andre Institutioner i Spørgsmaalet om Kontrollen med Landbrugsejendomme. Jeg anser det for heldigt, at Vurderingsmyndighederne faar med Sagen at gøre, og jeg anser det for rigtigt, at det gøres til Pligt for Kommunalbestyrelserne, Sogneraadene, hvert Aar at indgive Beretning til Ministeriet om de oprettede nye Landbrugsejendomme, der er kommet til i Kommunen. Paa den Maade faar man en samlet Fortegnelse over samtlige Brug, og man bliver derved i Stand til at gennemføre en virkelig Kontrol med hele dette Forhold, der jo har saa overordentlig stor Betydning.

Uden at komme nærmere ind paa Enkeltheder skal jeg kun understrege, at jeg finder det i sin Orden, hvad der er Hensigten med § 4 angaaende Landbrugsejendomme, at det bliver krævet, at de, der i Strid med Lovgivningen har nedlagt Landbrugsejendomme, faar Paalæg om at genoprette disse. Jeg hilser den Bestemmelse, som den højtærede Minister i saa Henseende har foreslaaet, med Tilfredshed.

Jeg skal dernæst ganske kort sige med Hensyn til Forslagene om Udstykning og Sammenlægning, at jeg, saa vidt det har været mig muligt at gennemgaa Lovforslagene i de faa Dage, de har ligget her paa Tingets Bord, har faaet det Indtryk, at de i det store og hele vistnok vil være tilfredsstillende. Der er een Ting, som virker noget pinligt paa mig, som sikkert paa mange andre Medlemmer af Rigsdagen, nemlig at det skønnes nødvendigt at opretholde forskellige Lovgivninger for de sønderjydske Landsdele og for den øvrige Del af Riget. Det er særdeles beklageligt, at dette Forhold skal gøre sig gældende, og jeg vilde meget have ønsket, at man havde sat de stærkeste Bestræbelser ind paa at faa tilvejebragt ensartede Forhold paa dette Omraade, om det saa skulde være sket ved, at man her i den gamle Del af Kongeriget havde indtørt noget af det, man har haft og har i de sønderjydske Landsdele. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man i Grundbogsystemet, som er gældende derude, maaske har noget, hvis Gennemførelse i det øvrige Land det kunde være værd at overveje. Imidlertid ser jeg vel, at dette vilde volde store Vanskeligheder; men paa den anden Side kan jeg ikke lade

være med at fremføre de Betæneligheder, som jeg nærer med Hensyn til Opretholdelsen af en torskellig Lovgivning for desønderjydske Landsdele og for den øvrige Del af Riget.

Skønt min Gruppe hilser disse Lovforslags Fremkomst med Glæde og gerne vil være med til at arbejde for deres Gennemførelse, endogsaa inden der er gaaet ret lang Tid, maa jeg dog tilføje, at jeg ikke skønner, at det vil være muligt i den korte Tid, der endnu er tilbage af denne Samling, at gennemføre dem, og jeg maa forbeholde mig at stille Forslag om, at de henvises til Behandling i et Udvalg. Det kan, som det fremgaar af det, jeg tidligere har sagt, være vanskeligt at overse alle Enkeltheder i disse ret omfattende Lovforslag. Og selv om en og anden vilde synes, at man dog alligevel maaske kunde gøre det, vilde det ikke gælde for os alle; og til syvende og sidst vilde jeg ogsaa være tilbøjelig til at anføre, at Rigsdagen neppe af Hensyn til sin egen Anseelse ret vel kan i Løbet af faa Dage gennemføre saa omfattende Forslag som disse.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at man fremmer disse Sager, men jeg forbeholder mig ved Afslutningen af denne Forhandling at stille Forslag om, at Lovforslagene henvises til nøjere Behandling i et Udvalg.

Ulrich: Det var med nogen Forbavselse, jeg forleden Dag hørte den højtærede Landbrugsminister fremsætte det foreliggende Lovkompleks for dette Ting. Det var ikke selve Indholdet af de forskellige Lovforslag, der forbavsede mig, men derimod dette, at den højtærede Minister paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen fremsatte disse ret omfattende Lovforslag, vel vidende, at det er ganske umuligt at faa disse Spørgsmaal færdigbehandlet i de Par Dage, vi har tilbage; det er maaske endogsaa umuligt at faa paabegyndt Udvalgsbehandlingen af disse Forslag.

Selve Lovforslagene, som er bygget paa den Betænkning, der er afgivet af den Kommission, som har været nedsat til at overveje disse Forhold, indeholder sikkert mange gode Tanker; det er sikkert Forslag, der nøje bør overvejes og prøves; og dersom det viser sig, at de indeholder Ting af Betydning for Samfundet, bør de gennemføres. Men i Øjeblikket at optage en Debat om Realiteter, af selve de foreliggende Lovforslag, maa vi fra vor Side anse for Spild af Tid, særlig da der ikke har været lovet os Tid til at overveje hele det ret store Spørgsmaal saaledes, at man blot i nogen Grad kunde